

Poštnina plačana v gotovini.

Cena 2-50 Din. 4

OPERA

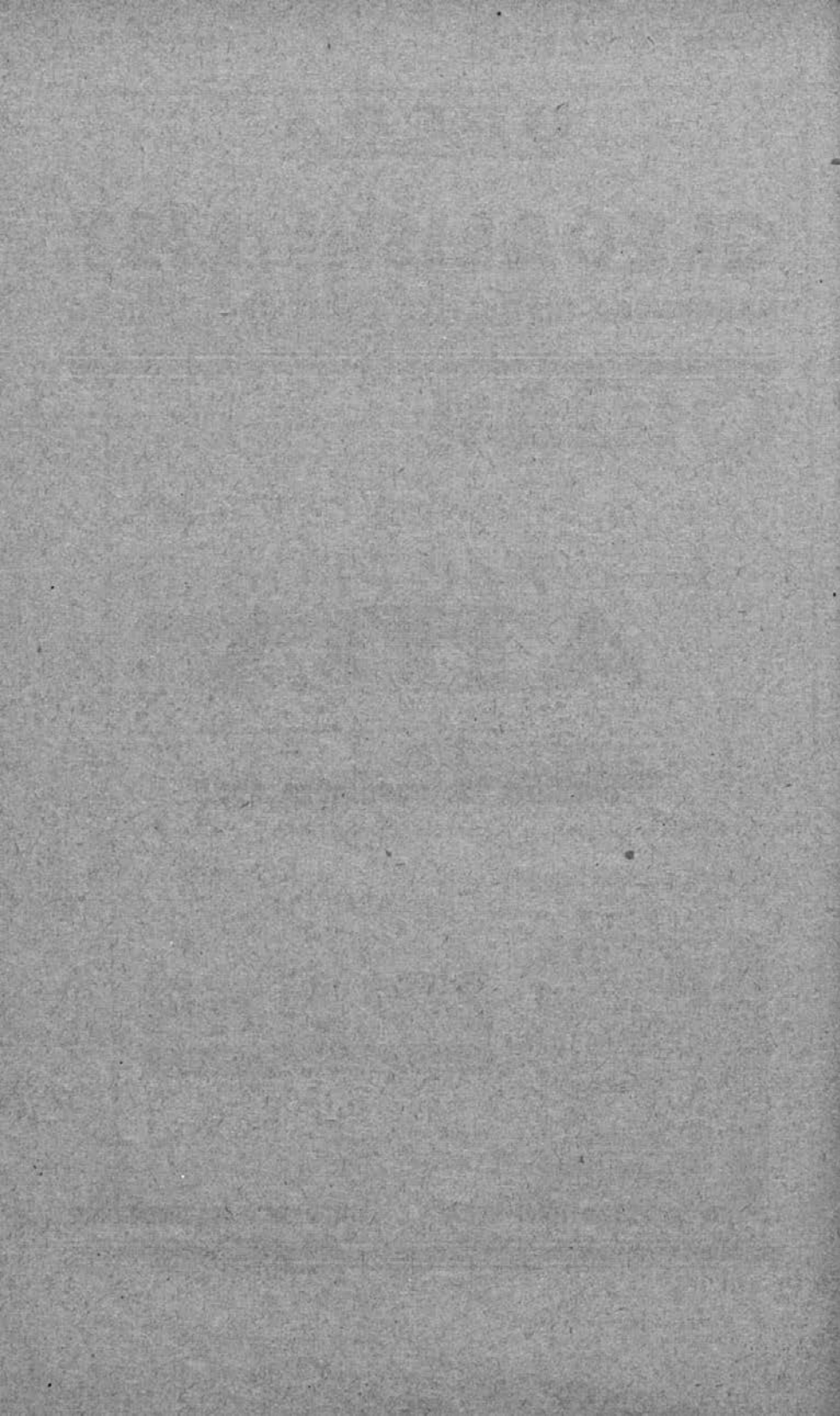
GLEDALIŠKI LIST **NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1935/36**

AIDA

Premijera 12. novembra 1935

IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK : M. BRAVNIČAR

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

Izhaja za vsako premijero

Premijera 12. novembra 1935

Giuseppe Verdi: Aida

»Aida« je priložnostno delo. Egipčanski podkralj Izmail paša, mož bistrega razuma, navdušen za civilizacijo in evropsko umetnost je hotel na posebno svečan način proslaviti otvoritev Sueškega prekopa. Pri tej priliki naj bi se uprizorila tudi nova, za to proslavo zložena, velika opera, ki naj bi jo zložil kateri izmed slavnih skladateljev. V poštev so prišli takrat Verdi, Gounod ali Wagner, torej trije znameniti skladatelji Italije, Francije in Nemčije. Podkraljeva desna roka, egiptolog Mariette Bey (1821–1881) je spisal staro pravljico o Aidi, ki jo je priredil za oder Camille de Locle. Delo je imelo kljub raznim pomanjkljivostim odlične odrske sposobnosti. Verdiju je bila odrska zasnova všeč, v trenutku, ko je stvar pregledal, je že zamislil glasbeno obliko, kakor prej pri Rigolettu, Traviatu in Trubadurju. Dramatizator pravljice Camille de Locle je opozoril Verdija, če sprejme uglasbitev, da se mora obvezati, da bo krstna predstava novega dela v Kairu. Začela so se pogajanja med pesnikom in skladateljem na eni strani, na drugi pa med skladateljem in podkraljevim zaupnikom Marietteom. Verdi je sprejel pogoje in začel z delom. Takoj v začetku si je zamislil opero velikega obsega, vendar na način in v obliki italijanske opere. Stroške za prevod libreta iz francoščine in za predelavo bo kril Verdi. Imenoval bo po svoji volji in po svojem preudarku pevce in dirigenta, ker skladatelj ne namerava odpotovati v Kairo k prvi predstavi. Prepustil bo vse pravice za Egipt, za ostale dežele pa si jih pridrži. Banka Rotschild v Parizu izplača skladatelju za vse te pravice, kadar izroči prepis partiture, 150 tisoč frankov. C. de Locle je sporočil te pogoje Mariette-u Beyu, ki jih je v imenu podkralja sprejel, vendar bi morala biti opera končana in spisana do decembra 1870., ker bo krstna predstava v Kairu že v januarju 1871.

Verdi je takoj naročil de Locleju naj napiše obširnejši libreto v francoščini, ki ga bo dal Verdi prevesti v italijanščino, in sicer pesniku, ki ga bo sam izbral. Camille de Locle je prišel na obisk k Verdiju v Sant Agato. Tu sta v kratkem času končala odrsko delo v 4. dejanjih in 8 slikah. Verdi je sporočil založniku Ricordiju, da piše novo opero, obvešča ga o dosedanjih pogajanjih, a mu ne izda naslova novega dela. Prosi ga tudi, da ga obišče v Santa Agati s

pesnikom Ghislanzoniem, kajti francoski libreto je potreben pile. Prve dni julija prideta Ricordi in Ghislanzoni v Sant Agato. Naslov opere je razodet: Aida! Ricordi je navdušen in ne more obvladati veselja. Tudi Ghislanzoni je srečen in z zadovoljstvom sprejme ponujeno delo, da prevede de Loclejev libreto in ga vlije v italijanske stihe. Honorarja ne odloči sam in sprejme, kar mu pač Verdi da

Skladatelj ostane od tega časa dalje v stalnih stikih z de Loclejem in Mariette-om. Zanimajo ga stari egipčanski običaji, obleke, orožje in zemljepisne podrobnosti. Zanima ga tudi glasbena kultura Egipčanov in njihovi glasbeni inštrumenti. 15. julija 1870. je Verdi prejel od Ghislanzoniya prve stihe, 12. avgusta pa zaključek drugega dejanja. Med tem časom je zložil prvi del prvega dejanja, drugi del pa je odložil, ker mu niso bili všeč Ghislanzonijski verzi. Verdi je izredno hitro ustvarjal. Računal je, da bo v treh mesecih dovršil skladbo, nastopile pa so zapreke, ki jih je moral sproti odstranjevati. Marsikaj v libretu in v Ghislanzonijskih verzih ni bilo skladatelju všeč. Z vso vnemo je začel popravljati de Loclejev libreto, Ghislanzonijski, ki je prevajal, pa je stalno dajal nasvete glede načina, naglasov in rim. Sam skladatelj popravlja besede, ki niso občutene. Ghislanzoni je mnenja, da mora odrska beseda učinkovati in razčistiti položaj. Sredi avgusta se razgovarja Verdi s pesnikom Ghislanzoniem o drugem dejanju »Aide«, ker mu ni všeč. Pokiže in svetuje mu, kako naj popravi oziroma predela ves prvi del. Ta robati mož je izredno ožiren, vljuden in zmeren, kadar sodi in kritizira. Venomer ponavlja »oprostite«, »zdi se mi«, »dovolite, da si drznem«. Tekst »Aide« in marsikakšna odrska zasnova je večinoma skladateljevo delo. Če bi Verdi aktivno ne posegel v delo libreta, bi opera imela v marsičem drugačen obraz.

Za Verdija je bilo mnogokrat usodno, da so nastala njegova dela med vojnimi vihrami in v obupnih časih. Nesreča francoskega naroda je hudo zadela tudi Verdija. V nekem pismu Ghislanzonijsu piše:

»Na Vaš dopis ne morem odgovoriti. Žalosten sem vsled nesrečnih rovic iz Francoske. Uboga dežela, a tudi ubogi mi! Mislim, da spravim jutri svojo glavo na pravo mesto in nadaljujem z delom.« C. de Locleju pa je pisal: »Vesti iz Francije mi trgajo srce. Hotel bi biti vsaj kratek čas vlada ali narod, da bi storil, kar se ne stori, da bi dokazal kaj vse bi se lahko napravilo, pa se žal ne napravi.

Stokrat sem Vam že hotel pisati, a stokrat sem odložil pero.«

Verdi še ni podpisal pogodbe za »Aido«. De Locle ga naganja, naj to stori čimprej, naposled pošlje Verdi pogodbo z željo, da se izpremenita dva odstavka, ki se nanašata na plačilo za primer, če bi opera ne mogla biti uprizorjena v januarju 1871. v Kairu in sicer ne po skladateljevi krivdi. Za ta primer si želi Verdi pridržati pravico, uprizoriti »Aido« kjerkoli. Hkratu odredi, da se od predjuma odšteje (50 tisoč lir), ki mu pripadajo po pogodbi, 2000 lir pa za francoske ranjence in junake.

Verdi komponira med avgustom in septembrom drugi del drugega dejanja, ki je »dolgo in podrobno«, kakor piše Ghislanzonijsu.

Ob koncu septembra je končal drugo dejanje, na tretje pa je moral čakati, ker Ghislanzoni še ni dovršil pesnitve. Verdi izkoristi to zamudo za popravljane in piljenje tega, kar je doslej napravil. Zadnje dni meseca septembra mu je Ghislanzoni poslal tretje dejanje, s katerim je bil Verdi splošno zadovoljen, le nekatere odrske situacije je bilo treba spremeniti po njegovih navodilih. Kmalu zatem je Ghislanzoni poslal še četrto dejanje in »Aida« je bila v sredi novembra tekstovno in glasbeno dovršena. Verdi sporoči Marietteu v Kairo, da je delo dovršeno, Mariette pa je bil v tem času v obleganem Parizu. Upravnik kedivovih gledališč odgovori Ver-

Milica Kogejeva, prva mezzosopranistka naše opere, nastopa v »Aidi« v vlogi Amneris.

diju, da opera ne bo mogla biti uprizorjena v času, ki je določen po pogodbi, ker je treba počakati konca vojne med Francijo in Nemčijo. Upravnik sicer prizna Verdiju vse s pogodbo sklenjene pravice, vendar višja sila onemogoča točno izpolnitev pogodbe, ker so obleke in kulise ostale v Parizu.

Kedive Izmail paša je pisal Verdiju, da je presenečen, kajti zvedel je od dirigenta Muzia, da se skladatelj pogaja z milansko Scalo za krstno uprizoritev. Kedive želi, da bi mojster ne napravil tega koraka, kajti »Aida« je čast njegove dežele in bi krstna uprizoritev

v Kairu spadala med najbolj dragocene dogodke njegovega kraljevanja.

Verdi ni sklenil nobenega dogovora s Scalo, »Aidi« so začeli pripravljati krst v Kairu. Dirigent orkestra v Kairu je bil takrat Nicola de Giosa iz Barija, kediva pa je želel za to priliko sposobnejšega dirigenta. Naročil je naj povprašajo dirigenta Marianija in slovito pevko Stolzevo, ali bi sodelovala pri krstni predstavi »Aide«. Ker se je upravnik Draneth bey protivil angažmanu Marianija, je šel zadnje dni aprila leta 1871. osebno v Italijo in sklenil v Santa Agati pogodbo z Verdijem glede uprizoritve in zasedbe. Vojna med Francijo in Nemčijo je bila zaključena, za uprizoritev »Aide« in proslavo otvoritve Sueškega prekopa ni bilo nobenih ovir več.

Sporazumno s skladateljem je bila določena takale zasedba:

Orkester 14 prvih violin, 14 drugih violin, 12 viol, 12 violončelov, 12 kontrabasov, 1 piccolo, 2 flauti, 2 oboi, 2 klarineta, 2 fagota, 2 trompeti, 2 roga, 4 pozavne, 2 harfi in tolkala.

Zbor: 35 žensk in 45 moških.

Solisti: Aida — Pozzoni, Amneris — Grossi, Radames — Mongini, Amonasro — Steller, Ramfis — Modini.

Dirigent: Bottesini.

Krstna predstava v Kairu je bila šele za Božič. Verdi je imel skoraj leto dni časa, da je skrbno pregledal partituro. Drugo dejanje je še zelo popravil, tik pred predstavo je vstavil stretto dueta med Aido in Amneris ter uglasbil romanco tretjega dejanja. Podkralj je povabil k prvi predstavi znamenite kritike iz Evrope, med njimi tudi Filippija in Reyerja.

Uspeh »Aide« v Kairu je bil ogromen. Od tod je šla zmagoslavno po vsem svetu, njena moč tudi danes, po tolikih letih ni obledela. Prave umetnine imajo dolgo življenje in med te spada tudi »Aida«.

(Podatki iz knjige Gatti: Verdi.)

*

Giuseppe Verdi. Rojen 10. oktobra 1813. v Roncole. Sin preprostega, malega gostilničarja in trgovca. Prvi glasbeni pouk je dobil že kot sedemletni deček pri domačem organistu in v bližnjem mestecu Busetto. Pozneje je šel v Milan, kjer je nadaljeval glasbene študije pri učitelju Lavigniju. Dvajset let star je postal organist v Busettu in se poročil s hčerko očetovega prijatelja. Prva njegova opera »Rocester« ni imela uspeha, 17. novembra 1839. pa je bila uprizorjena na milanski Scali njegova druga opera »Oberto, grof St. Bonifacio« z velikim uspehom. Temu uspehu so sledili zopet neuspehi, dokler si ni utrdil slovesa s svojo opero »Ernani«, ki ga je napravila znamenitega tudi že izven mej ožje domovine. Z »Rigolettom«, »Trubadurjem« in »Traviato« pa si je osvojil že vsa svetovna operna gledališča. S »Plesom v maskah« in »Aido« je ustvaril v svoji drugi ustvariteljski dobi močne odrske umetnine, z »Othelom« in »Falstafom« pa bisere operne literature, ki so krona

njegovega velikega življenjskega dela. Verdi je poleg Richarda Wagnerja največji glasbeno-dramatski genij prejšnjega stoletja. Umrl je 27. januarja 1901. v Milanu.

B

Ost: Verdi „Aida“

Kdo je ne pozna, nesrečne hčerke etiopskega kralja, kralja one dežele, ki je danes vsem bolj blizu kot kdajkoli.

»Aida« je v pravem pomenu opera širokih ljudskih mas in je s svojo eksotično in zanimivo vsebino in pa arijami, dueti in silnimi ansambli osvojila vso publiko tega sveta.

Daj »Aido«, s štirimi svečeniki, dvema sužnji, z dekoracijami kar tako na hitro roko — Aida zmaga vselej, če zapoje Aida, Amneris in Radames kot se spodobi. — Scena Nila ne potrebuje mesečine, ki se zrcali v njegovih valovih, rabi samo bleska glasu, sijaja timbra in toplega srca pevcev.

To je »Aida«! Razen tega je »Aida« še tisto, kar se imenuje grand opera. Sijajne opreme zahteva, velike komparserije in gledališkega aparata sploh.

*

Naša uprizoritev si je nadela ob začetku snovanj dvojne nalog. Prva je bila razčleniti dramo Aidino in ono, ki teče z njo paralelno, ono od Amneris čim bolj plastično in jo približati občinstvu z vso jasnostjo. Druga naloga izvira iz te prve. To je problem uprizoritve — inscenacije. — Običajno trpi »Aida« na tem, da ubijejo mnoge, dolge spremembe dejanje zabrišejo vsebino in utrudijo publiko, da proti koncu opere ne sledi več z vnemo.

Vsa inscenacija bazira na enotnih elementih, stebrih in par značilnih kosih kot je Nil, palme, egiptovski ornamenti i. t. d. V celoti je scena vselej preprosta, urejena tako, da prostorninsko odgovarja prizorom. Problem šeste in sedme slike (sodišče — grob in tempel nad njim) je rešen enostavno in prav izredno posrečeno. Dolžina celotne opere brez slehernih črt bo okrajšana na ta način najmanj za dobre pol ure.

Isto kakor pri sceni je bilo vodilno tudi za situacije posameznikov solistov in velikih ansamblov: umirjenost, stilna grupacija, ki naj omogoča vselej svoboden pogled do kapelnika.

To! Ako vzamemo spomin v roke in primerjamo — rečemo lahko: pa smo se pomaknili spet malo naprej. In naprej, to hočemo, čeprav so časi težki...

Še eno. V »Aidi« so se bile hude bitke s tradicijo in novo voljo. Pa smo jo premagali, tisto tradicijo namreč, o kateri je Gustav Mahler rekel: »Alle Tradition ist Schlamperei!«

Za ono pravo gledališko tradicijo pa delamo — za tradicijo in dober sloves slovenske opere. Torej: zorna Aida, zapoj nam v srce...

Olga Oljekopova

Občinstvu predstavljamo novo angažirano operno moč, dramatično sopranistko Olgo Oljekopovo. V Ljubljani je nastopila prvič v pretekli sezoni in sicer kot Leonora v »Trubaurju«. Njeno prvo gostovanje v Ljubljani je bilo tako uspešno, da jo je uprava gledališča angažirala in jo uvrstila med stalne člane.

Olga Oljekopova je bila rojena v Romneji v Rusiji. Njeni predniki so bili Švedi, odtod njeno ime. Ob revoluciji se je vsa družina preselila v Jugoslavijo, kjer je njen oče nastavljen kot državni zčravnik. Olga Oljekopova je najprej dokončala studije kemičarke

na vseučilišču v Zagrebu, obenem pa že začela tudi s poukom v petju v glasbenem zavodu pri profesorici Streimovi v Zagrebu. V Beogradu je te studije nadaljevala in jih dovršila na glasbeni šoli Stanković. Izpopolnjevala pa se je tudi pri profesorici Carini, bivši članici milanske Scale. Prvi njen angažma je bil na beograjski operi, kjer je pela med drugim tudi vlogo Elisabete v »Tannhäuserju«, Jaroslavne v »Knezu Igorju«, Amelije v »Plesu v maskah«, Lote v »Wertherju« i. dr. Udejstvovala se je mnogo tudi kot kon-

cerina pevka. Aida je prva njena vloga na našem odru, ki jo je naštudirala v Ljubljani skupno z našim opernim ansamblom in pod vodstvom našega kapelnika in režiserja.

Vsebina,, Aide“

I. dej. (1. sl.) V dvorani kraljeve palače v Memfisu. Ramfis, veliki svečenik boginje Isis sporoči mlademu Radamesu, da je bil pravkar izbran za poveljnika nad vojsko proti etiopskemu kralju Amonasru. Radamesova vroča želja je, biti on izvoljenec, da bi mogel položiti sadove svoje zmage pred noge ljubljene Aide, sužnje kraljeve hčerke. Amneris, ki ljubi Radamesa, ga sreča prav v tem veselju polnega upanja ter išče v njegovih bleščečih očeh odziva svojim čuvstvom. Ko pride tudi Aida, opazuje poglede obeh in zasluti, da je Radamesovo srce naklonjeno lepi sužnji. Aida je žalostna; vojna grozi njeni domovini. Kralj nastopi z Ramfisom in spremstvom. Vojaški sel naznani vpad Etiopcev v deželo; kralj pozove narod k orožju in razglasi, da je boginja Isis izbrala Radamesa za vrhovnega poveljnika vseh egipčanskih čet. Kraljeva hčerka Amneris izroči Radamesu sveto zastavo. Vsi odidejo radostni k templju Vulkanu, edino Aida ostane sama, vsa obupana. Z grozo spozna, da je tudi ona sama želela svojemu ljubljenu Radamesu srečo in zmago — zmago nad njenim lastnim očetom in nad njenimi lastnimi brati.

2 slika. V Vulkanovem templju. Med mističnimi spevi in plesi posvetijo Radamesa in mu opašejo sveto orožje za boj proti sovražniku domovine.

II. dej. (3. sl.) V Amnerisovih sobanah. Kraljeva hčerka, ki jo skuša služinčad razvedriti, misli in hrepeni samo po Radamesu. Da bi z govostjo zvedela kakšna so Aidina čuvstva, jo prestraši z vestjo, da je Radames padel na bojišču, nato pa prekliče to izmišljeno vest. Iz Aidine žalosti, kakor tudi iz njenega veselja, ko izve, da Radames še živi, ugotovi Amneris Aidino ljubezen do junaka. Amneris se razodene Aidi, da je njena tekmovalka in ji preti z grožnjami.

Vojna glasba naznanja povratek egipčanske vojske v domovino.

4. slika. Radames prikoraka s svojo zmagovito vojsko v Tebe. Amneris mu izroči venec. Kralj obljubi junaku, da izpolni vsako njegovo prošnjo, prej pa naj privede ujetnike. Ujetniki pridejo, Aida spozna svojega očeta in ga objame. Amonasro se noče izdati, da je etiopski kralj in prosi svojo hčerko Aido naj ga zataji. Na Radamesovo prošnjo osvobodijo ujetnike, kljub ugovoru velikega svečenika Ramfisa, vendar obdržijo kot talce Aido in njenega očeta. Kralj privede zmagovalcu svojo hčerko Amneris. Kot bodoči vladar dežele naj postane njen sopro. Amneris triumfira nad svojo tekmovalko, Radames prosi bogove pomoči; on ljubi samo Aido, ki je ne zamenja za vsa kraljevska žezla tega sveta.

III. dejanje (5. slika). Na bregu Nila se čujejo spevi svečnikov. Veliki duhovnik Ramfis pride z Amneris k templju boginje Isis, da

z njo prečuje noč in izprosi od bogov milost. Aida pride, da bi še enkrat videla Radamesa. Aaidin oče, ujeti etiopski kralj se pojavi in zahteva od svoje hčerke, naj poizve od Radamesa položaj egipčanske vojske, da bi rešil svojo domovino. Pod pretnjo očetovega prekletstva zavede Aida Radamesa k begu in mu izda tudi sotesko, varno pred Egipčani. Ko pristopi Amonasro in pove, da je etiopski kralj, spozna Radomes poln sramote, da je izdal svojo domovino. Amneris pride iz templja, Amonasro jo hoče z bodalom napasti in umoriti, a Radames jo brani in se pusti ujeti. Amonasro zbeži, s seboj potegne še Aido. Ramfis ukaže zasledovanje za pobeglima.

IV. dejanje (6 slika). Dvorana v kraljevi palači. Amneris je žalostna, ker bodo Radamesa sodili kot izdajalca. Zaman skuša še poslednjič rešiti njegovo življenje. Radamesu pa ni več do življenja, izgubil je vse: čast, domovino in Aido. Amneris mu sporoči, da so Amonasra ubili na begu, Aida da še živi. Če se odreče Aidi, mu reši življenje. Radames hoče umreti, stopi v podzemni prostor, kjer ga obsodijo na smrt in ga zazidajo.

7. slika. Zgornji del odra predstavlja Vulkanov tempelj, spodnji del odra pa oboke kleti. Radames stopi v klet, svečeniki zaprodohod s težkim kamenitim pokrovom. V svojem grobu najde Radames Aido, ki se je vtihotapila, da bi umrla z njim. Oba vdano čakata odrešiteljice smrti. V templju se udeleži pogrebnih svečanosti tudi Amneris. Žalostna se vrže na kameniti pokrov podzemnega groba. Medtem ko izzvene molitve svečnikov in Amnerise, se Aida zgrudi umirajoča v Radamesov objem.

Prihodnji operni spored

Naslednja opera, ki pride v naš spored prihodnji teden, bo »Kraljičin ljubljeneec«; zložil jo je nemški skladatelj Wagner-Regeny. V glavnih vlogah sodelujejo Fratikova, Oljekopova, Gostič, Primožič, Betetto in Zupan.

Glasbeno vodstvo ima ravnatelj M. Polič, režijo C. Debevec.

Vsled pomanjkanja prostora nismo mogli še priobčiti letnega poročila 1934-35. Zakasnitev uredimo v prihodnji številki »Gledališkega lista«.

Uredništvo.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani. Predstavnik: Oton Zupančič. Urednik: Matija Bravničar. Za upravo: Karel Mahkota. Tiskarna Makso Hrovatin. Vsi v Ljubljani.

KOLINSKA CIKORIJA

je naš

pravi

d o m a č i
i z d e l e k

Kje kupim najboljšo in najcenejšo moško in deške obleke domačega izdelka?
Pri tvrdki

OLUP JOSIP, Ljubljana
STARI TRG 2

Velika zaloga sukna, kamgarnov iz priznanih tuzemskih in inozemskih tovarn. Obleke se izvršujejo tudi po naročilu in konkurenčnih cenah.

Velika zaloga moškega perila iz lastne tovarne Triglav

TELEFON 35-61

Smučarsko opremo

po najnižjih cenah in v kvalitetnem blagu Vas postreže

KOLB & PREDALIČ
Kongresni trg 4

AIDA

Opera v štirih dejanjih (sedmih slikah). **Scenarist** Antonio Ghislanzoni, **uglasbil** G. Verdi
Inscenacija ing. E. Franz

Dirigent: dr. D. Švara

Režiser: prof. O. Šest

Kralj egiptovski	D. Zupan
Amneris, njegova hči	M. Kogejeva
Aida, etiopska sužnja	O. Oljitekop
Radames, vodja egiptovske vojske	St. Marčec
Ramfis, veliki svečenik	J. Betetto k. g.
Amonasro, etiopski kralj in oče Aide	R. Primožič
Sel	J. Rus
Svečenica	Š. Ramšakova

Svečeniki, svečenice, vodje, vojaki, sužnji, ujetniki etiopski, narod egiptovski.

Dejanje se godi v Memfidi v Tebah za vladanja Faraonov.

Plese nastavlja P. Golovin.

Po drugi, četrti in peti sliki odmori.

Ojačevalno napravo je dobavila tvrdka Radio Ljubljana, z. o. z. v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7.

Blagajna se odpre ob pol 20.

Prizorišče odpre ob 20.

Koncertni odmor po 23.

Parter:	Sedeži I. vrste	Din	40—
	II. - III. vrste	"	36—
	IV. - VI. "	"	32—
	VII. - IX. "	"	28—
	X. "	"	24—
	XI. "	"	24—
Lože	Lože v parterju	"	120—
	I. reda 1-5	"	120—
	6-9	"	140—

Dodatni ložni sedeži	parterju I. reda	Din	20—
	"	"	22—
Balkon:	I. vrste	"	24—
	II. "	"	20—
	III. "	"	16—
	I. balkon	"	20—
	II. "	"	10—

Galerija:	Sedeži I. vrste	Din	12—
	II. "	"	10—
	III. "	"	10—
	IV. "	"	8—
	V. "	"	8—
	Stojšče	"	2—
	Dijaško stojšče	"	5—

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagajni v opernem gledališču od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure
 Predpisana taksa za pomenje je vračunana v cenah

Predno si nabavite radio aparat si oglejte
zalogo

PHILIPS

RADIO

aparator, pri zastopstvu

H. SUTTNER

Ljubljana, Aleksandrova 6

TELEFON ŠTEV. 34-70

Ugodni plačilni pogoji
Predvajanje brezobvezno in brezplačno
Prodaja na obroke

PHILIPS

NAJVEČJA
RADIOINDUSTRIJA SVETA

